

[Finansministeren.]

sag, og jeg kan love, sådan som det blev efterlyst, at regeringen naturligvis vil følge den valutariske udvikling opmærksomt.

Til hr. Wilhjelm skal jeg ikke i denne omgang sige meget andet, end at jeg ærlig talt havde meget svært ved at følge den økonomiske politiske linje, som forhåbentlig lå i hr. Wilhjelm's indlæg, men det kan vi måske vende tilbage til en anden gang. Kendsgerningerne omkring dette konkrete forslag er kort og godt, at der, hvis denne roll-over-kredit, som vi forhandler med 3 amerikanske banker, går igennem, vil være en rest, som jeg tror der står i bemærkningerne til lovforslaget, af bemyndigelse på 500 mill. kr. Går i øvrigt andre forhandlinger i orden, som føres i øjeblikket, vil der være en restbemyndigelse på 100 mill. kr., og det har vi anset for nødvendigt at få suppleret ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lige løn til mænd og kvinder.

(Lovforslag nr. 80. Fremsat 14/11 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Inge Fischer Møller (S):

Forslaget vedrørende lige løn til mænd og kvinder, som er til første behandling i dag, hilser socialdemokratiet med stor tilfredshed. Lovforslaget er endnu et led i bestræbelserne på at ligestille mænd og kvinder i det danske samfund.

Forslaget tager sigte på at gennemføre et EF-direktiv af 10. februar 1975 om lige løn til mænd og kvinder og hermed sikre en ret

til lige løn for dem, der ikke allerede nu kan håndhæve en sådan ret over for deres arbejdsgivere.

Her i landet har ligelønsprincippet længe været gældende. Det første område, der indførte lige løn, var den offentlige sektor; det skete allerede i 1921. I midten af 1960'erne gennemførte HK ligelønsprincippet, ligesom slagterierne og tobaksindustrien fulgte med. I 1973 gennemførtes lige løn for det område, der dækkes af LO og Dansk Arbejdsgiverforening.

Man må i det foreliggende lovforslag således skelne mellem de områder, der er dækket af kollektive overenskomster, og de områder, der ikke er dækket af kollektive overenskomster. De lønmodtagere, der er dækket af kollektive overenskomster, vil således ikke være omfattet af lovforslaget. Hovedprincippet er, at forslaget ikke må gribe ind i eller overlape det allerede eksisterende overenskomstmæssige system. Det fremgår også klart af lovens § 1, hvor der står, at enhver arbejdsgiver, som har ansat mænd og kvinder på samme arbejdsplads, skal yde dem lige løn for samme arbejde i medfør af denne lov, hvis arbejdsgiveren ikke i medfør af kollektiv overenskomst er forpligtet hertil over for de ansatte.

Det foreliggende lovforslag giver således de lønmodtagere, der ikke har ret til lige løn efter en kollektiv overenskomst, ret til lige løn, som kan håndhæves over for domstolene.

Her skal jeg indskyde, at i de situationer, hvor det drejer sig om områder, der er dækket af overenskomster, vil kravet stadig væk skulle behandles ad almindelig fagretlig vej.

For det andet giver det foreliggende lovforslag beskyttelse mod afskedigelse, idet en lønmodtager, der anlægger sag mod sin arbejdsgiver for at få lige løn, og som bliver afskediget på grund af sit krav, kan anlægge sag mod sin arbejdsgiver og kræve godtgørelse for urimelig afskedigelse.

Reglen om godtgørelse ved afskedigelse som følge af krav om lige løn gælder også for de områder, hvor en lønmodtager er dækket af kollektiv overenskomst, og hvor der alligevel ikke udbetales lige løn. Forslaget giver her den pågældende en ret til at kræve godtgørelse, og det skal understreges, at ligesom i de situationer, hvor beskyttelse mod